

הכרה על מדינה אחת בפלסטין ההיסטורית

זה עשרות שנים שכל המאמצים להחלת פתרון שיביא להקמת שתי המדינות בפלסטין ההיסטורית לא הצליחו לספק צדק ושלוש עבור העם הפלסטיני ועבור העם היהודי-ישראלי, או כל התקדמות ממשית לקראת תהליך המוביל למימושם.

פתרון שתי המדינות מתעלם מן העובדות הפיזיות והפוליטיות בשטח, וכן מבוסס על הנחה מופרכת של שוויון ביחסי הכוח והתביעות המוסריות. בין אלה החיים תחת כיבוש והתנחלות קולוניאלית מחד, ובין המדינה הקולוניאלית והכובש הצבאי מאידך. פתרון זה מבוסס על ההנחה הבלתי-צודקת ששלוש ניתן להשגה על ידי הענקת זכויות לאומיות מוגבלות לפלסטינים החיים תחת כיבוש מאז 1967, אך לא לפלסטינים החיים בישראל מאז 1948, או לאלה בגלות. על כן, פתרון שתי המדינות מקבע את מעמד הפלסטינים בישראל במצבם הנוכחי כאזרחים מדרגה שניה במולדתם, במדינה גזענית השוללת את זכויותיהם באמצעות חוקי יסוד המעניקים זכויות יתר – זכויות פוליטיות, חוקיות, חברתיות ותרבותיות - ליהודים. יתרה מזאת, פתרון שתי המדינות שולל את זכותם של הפלסטינים החיים בגלות לשיבה למולדתם - זכות אשר קבלה הכרה בינלאומית.

פתרון שתי המדינות מבסס וממסד מדיניות הפרדה בלתי שוויונית בארץ אשר, טריטוריאלית וכלכלית, הפכה לאינטגרלית יותר ויותר. כל המאמצים הבינלאומיים לממש את פתרון שתי המדינות אינם מסוגלים לכסות על העובדה שמדינה פלסטינית אינה בר-קיום, ושעצמאות פלסטינית יהודית-ישראלית, בשתי מדינות נפרדות אינה יכולה לפתור את חוסר הצדק הבסיסי ואת הצורך בתיקון היסטורי המהווים את מהותו של כל פתרון צדק.

לאור עובדות נוקבות אלה, אנו מאשרים את מחויבותנו לפתרון דמוקרטי המבטיח שלום צודק ועל כן בר-קיימא, במדינה אחת המבוססת על העקרונות הבאים:

פלסטין ההיסטורית שייכת לכל אלה המתגוררים בה, ולא לה אשר הגולו או גורשו ממנה מאז 1948, ללא הבדל דת, מוצא אתני או לאומי, או מעמד אזרחי נוכחי;

כל מערכת ממשל חייבת להיות מבוססת על עקרון שוויון הזכויות - האזרחיות, הפוליטיות, החברתיות והתרבותיות של כל אזרחי המדינה. כל פעולות הממשל חייבות לעמוד בבחינה קפדנית של חוסר-אפליה, ועליהן לשרת את טובת כל אזרחי המדינה על מורכבות וריבוי זהויותיהם;

יש הכרח בתיקון היסטורי צודק לתוצאות ההרסניות של עשרות שנים של קולוניאליזם ציוני, לפני ואחרי הקמת מדינת ישראל, אשר יכלול את ביטול כל החוקים, וסיום כל מהלכי המדיניות, הנהלים ומערכות השליטה הצבאיות והאזרחיות העוסקות בדיכוי ואפליה על בסיס אתני, דתי או לאומי;

המדינה תכיר באופיה המורכב של החברה הטומן בחובו זהויות דתיות, לשוניות, תרבותיות ולאומיות שונות;

הקמתה של מדינה בלתי-מגזרית אשר אינה מעניקה זכויות יתר לקבוצה אתנית או דתית אחת על פני אחרת, ואשר מכבדת את עקרון הפרדת הדת המוסדית מהמדינה;

החלת זכות השיבה של הפליטים הפלסטיניים, בכפוף להחלטה 194 של האומות המאוחדות, מהווה תנאי בסיסי לצדק היסטורי, ולהכרה בכבוד עיקרון השוויון על פי חוק;

קיום מדיניות הגירה שקיפה ושוויונית;

הכרה בקשרים ההיסטוריים של הקהילות השונות בתוככי המדינה הדמוקרטית החדשה שתקום, ובקשרים שביניהן לבין הקהילות מחוץ למדינה;

בבטיב ובניסוח המאפיינים הספציפיים של פתרון המדינה האחת, חייבים למלא תפקיד מרכזי אלה אשר באורח היסטורי הוצאו מתהליך קבלת ההחלטות – בפרט הפלסטינים בגלות, הפליטים, והפלסטינים בתוך ישראל;

תוקמנה מסגרות מוסדיות ותחוקתיות אשר תבטחנה צדק ופיוס;

המאבק לצדק ושחרור חייב להיות מלווה בחזון ברור, מוסרי וכוללני של היעד – פתרון המאפשר לכל האזרחים המאמינים בשוויון לראות עתיד לעצמם ולכל האחרים. אנו קוראים לדיון נרחב, פתוח ומעמיק, וכן למחקר ופעילות אשר יקדמו פתרון דמוקרטי כולל ואת ממושו הלכה למעשה;

מדריד ולונדון, 2007

חתימים:

עלי אבר-נעמה
נסיר ערווי
עומר ברגותי
אורן בן-דור
ג'ורג' בישאראת
חיים בראשית
ג'ונתן קוק
ראזי פאלח
לילה פרסח
איסלאח ג'אד
ג'וזף מסעד
אילן פפה
קרלוס פרייטו דל קאמפו
נדים רוחאנה
קבוצת המדינה האחת - לונדון